

CBBSS INFOLETTER ON OIL AND GAS E&P

Съдържание

---

1. Уводна статия
2. Natural Gas Europe: Газ в Източното Средиземноморие
3. Rigzone: EY: Цените за добив на нефт и газ, запасите реагират със забавяне
4. РБК Daily: „Газпром“ е прикован към Украйна

Newsletter Content

---

1. Editorial
2. Natural Gas Europe: East Med Gas: Let's Focus on Demand, Let Supply Follow
3. Rigzone: EY: Delayed Impact of Price Downturn Seen in Oil, Gas Production, Reserves
4. РБК Daily: "Газпром" прикован к Украине

Газ в Източното Средиземноморие

Natural Gas Europe

Проекти за строеж на газопроводи, терминали за ВПГ, за разширяване капацитета за съхранение, за проучване и добив могат да революционизират пазара на природен газ в региона на Източното Средиземноморие. Голям брой са проектите, кандидатствали за финансиране от ЕС по програмата „Connecting Europe Facility“ и инвестиционния план „Юнкер“. За да получат достъп до тези фондове, те трябва да бъдат одобрени от Европейската комисия и да бъдат определени или като „проект от общ интерес“ (Project of Common Interest (PCI), или като „проект от интерес за енергийната общност“ (Project of Energy Community Interest (PECI)). През есента на 2015 година предсто Европейската комисия да разгледа списъка с проекти от общ интерес. Преразгледаният списък ще съдържа информация за това, кои проекти ще бъдат обработени и финансирани по ускорена процедура.

През май 2015 Европейската комисия одобри 15 грантови споразумения за приоритетни проекти в областта на енергийната инфраструктура по Програмата Connecting

Europe Facility. От тези 15 проекта, четири са за газова инфраструктура и всичките те са насочени към пазарите на Югоизточна Европа: два – в Гърция, един - в Хърватия и останалите – за изграждане на трансгранични връзки.

След направеното проучване на газопреносната инфраструктура в Европа, Европейската комисия стига до заключението, че до 2020 година са необходими инвестиции от поне 70 милиарда евро, без да се взема предвид сектора „Проучване и Добив“. В периода 2014 и 2020 година, финансирането от ЕС ще осигури 4.7 милиарда евро за инвестиции в сектора „газ“ и „електричество“, обект на окончателно одобрение (през 2015) от Европейския фонд за стратегически инвестиции.

Като оставим настрана политическата воля на национално и регионално ниво, която може би е основната движеща сила при реализацията на определени проекти, икономическата жизнеспособност на тези проекти в крайна сметка ще зависи от динамиката на търсенето и предлагането на пазара.

Ясно е, че проекти, насочени към свързване на националните пазари и техните мрежи, имат потенциала да увеличат търсенето на

природен газ чрез отварянето на пазарите за различни играчи в региона.

Също така, проектите, които се фокусират върху увеличаване капацитета за съхранение, дават на пазарите способността да са гъвкави, както когато цените са високи и съхраненото количество може да се пусне на пазара, така и в обратния случай.

Въпреки това, в Западна Европа става все по-трудно да се осигури разумна възвръщаемост на инвестициите в съоръжения за съхранение на газ. Това доведе до намаляване капацитета за съхранение (например в Белгия, Франция и Германия). Компаниите посочват, че истинската стойност на системите за съхранение нито се оценява адекватно, нито се взема предвид при определяне цената за пренос.

Това не се отнася до проектите за газопроводи, пренасящи газ от трети страни, терминалите за ВПГ и проучването и добива на вътрешния пазар. Тези проекти са свързани с доставките, тъй като имат капацитет за търгуване с по-голямо количество газ, както и с алтернативни доставчици на пазара, като по този начин стимулират конкуренцията.

В момента започват няколко проекта за газопроводи, които имат амбицията да

доставят на конкурентни цени природен газ от трети страни за Европа - от Каспийско море, Русия и потенциално Иран, както и от други страни в Средния изток. Това би означавало, че цената на природния газ на мястото, където се добива, плюс транспортните разходи, които включват стойността на самия газопровод, ще бъде конкурентна на пазарната цена. Финансирането на газопроводите обикновено включва известен брой национални и международни контрагенти. До момента, в който започне строежът, ще са подписани дългосрочни споразумения за изкупуване на газ, които ще осигурят банкови заеми за проекта.

На всички тези проекти се гледа като на мега-проекти, които в момента са на различно ниво на завършеност. Наличието на търсене стимулира реализацията им.

Ако търсене отсъства, обаче, договорите за дългосрочно изкупуване няма да бъдат подписани, а необходимото финансиране – намерено.

Тази проста и здрава търговска логика, която е в основата на всяка дългосрочна и капиталово-интензивна инвестиция в сектора, не винаги е възприета при регулираните пазари. В това отношение текущият дебат относно Кодекса за

разпределяне на инфраструктурен капацитет в мрежите служи като добър пример. Този кодекс цели да създаде набор от принципи, улесняващи инвестициите в газопреносен капацитет в Европа. Наред с други нововъведения, той въвежда правила, които биха позволили на доставчиците за запазят допълнителен капацитет от бъдещите интерконектори в ЕС. В настоящия си вид, обаче, правната рамка едва ли ще даде достатъчно финансови стимули на доставчиците да направят това, тъй като капацитетът трябва да бъде набавен ad-hoc и следователно техните приходи не могат да бъдат гарантирани.

Затова, въпреки че проектите вероятно се радват на силна политическа подкрепа, при сегашната регулаторна система икономическата им обоснованост може да се постави под въпрос. Според Stephan Kamphues, президент на Gas Transmission Europe, „Сега се нуждаем от рамка, която да позволи на инвеститорите да вложат средства в проекти, дори и ако липсват поръчки за допълнителен капацитет. Ние се нуждаем от стабилна рамка, която да ни позволи да възстановим разходите за тези газопроводи. В момента такава няма.“

Повечето проекти в сектора „Проучване и добив“ в региона се състоят от офшорно и в много случаи дълбоководно проучване.

Възможността за регионален добив в Черно и Адриатическо море е много примамлива, както за правителствата на страните от региона, така и за Европейския съюз като цяло. Докато добивът на въглеводороди облагодетелства директно националните икономики, усвояването на местните ресурси е важен елемент на Европейската енергийна сигурност и диверсификация на доставките.

Въпреки това, високата цена и рисковете, свързани с офшорното и особено дълбоководните проучване и добив, не винаги биват адекватно оценени от правителствата от региона. Тази цена се покрива от капиталовите разходи на компаниите за проучване и добив, които поемат пълния риск, ако сондажите се окажат празни. В същото време, дори и да успеят да открият находище, икономическата му обоснованост силно ще зависи от стойността на добива за единица, която включва също и риска сондирането да се окаже неуспешно, както и пазарната цена.

Всички тези факти водят до едно и също заключение: когато разглеждаме проекти за доставка, пазарът автоматично ще се коригира, тъй като тези, които финансират проекта, ще направят инвестиции веднага, щом разберат, че тяхната инвестиция е икономически рентабилна.

Става ясно, че не всички започнати проекти ще бъдат завършени, тъй като конкурентните им проекти с по-висока икономическа рентабилност ще ги изместят. Да се намери печелившата комбинация е трудна задача, тъй като за различните участници на пазара тя съществено се различава.

Въпреки всичко, към въпроса може да се подходи по един по-дългосрочен и философски начин. Като се вземе предвид неолибералната пазарна среда, в която предлагането е резултат от търсенето, правителствата от региона следва да развиват проекти, които ще увеличат нивата на търсенето и гъвкавостта в региона, като намалят ролята на проекти, движени от предлагането.

От своя страна регулаторните органи следва да съблюдават, въвежданите нови рамкови правила да не възпрепятстват здравословното функциониране на пазара. Това е важно, за да се дават правилни сигнали за нуждите на пазара в бъдеще, което да позволи на инвестициите да достигнат до подходящите проекти.

При наличието на силен пазар, движени от търсенето, играчите на международните пазари ще чакат с нетърпение да инвестират или в газопроводи, или в проекти за

проучване и добив, което понастоящем не се наблюдава в региона.

СТАТИЯТА МОЖЕТЕ ДА НАМЕРИТЕ [ТУК](#).

EY: Цените за добив на нефт и газ, запасите реагират със забавяне

Rigzone

Разходите, добивът и приходите в сектора „нефт и газ“ нарастваха през 2014 година, въпреки рязкото понижение на цените на нефта миналата година. В сектора по-силно ще се усети това въздействие през 2015 година.

Както показват резултатите, публикувани в Осмия годишен доклад за резервите в сектора „нефт и газ“ в САЩ на компанията EY, понижилите се цени на петрола от края на миналата година попречиха на това, капиталовите разходи, приходите и резервите в сектора „нефт и газ“ през 2014 да нараснат и да бъдат сравними с нивата на растеж от 2013 година. Резултатите от проучването са взети от анализа на 50-те най-големи американски публични компании в сектора, които публикуваха информация за допълнителните си запаси и годишните си финансови отчети.

Проучването сред всичките 50 компании разкри, че всички категории капиталови разходи – CAPEX, от 173.1 милиарда през 2013 година се увеличиха до 200 милиарда долара през 2014 година, или с 16 %.

Доказаните и недоказани разходи за придобиване на имущество допринасят за голяма част от този растеж – всеки от тях се е увеличил с над 20 % съответно до 27.3 милиарда и 27.2 милиарда. Разходите за разработване на нефтени и газови участъци се увеличиха с 15 % до 121.3 млрд. долара през 2014, докато разходите за проучване – с 6% до 23.8 млрд. долара.

Служители на EY обърнаха внимание на факта, че в периода 2005 - 2014 година, капиталовите разходи на проучваните компании са се утроили, дори след финансовата криза от 2009 година.

Приходите на проучените компании нараснаха с 10% в периода 2013-2014 година, а резервите от нефт и газ се увеличиха съответно с 8 и 7 %. В посочения период добивът на нефт при тези компании също скочи с 18%.

През 2014 година разходите нараснаха, а недвижимата собственост се обезценяваше: от 7.9 млрд. долара през 2013 до 22.9 млрд. долара през 2014, в резултат на което печалбата след данъци намаля с 28.8 млрд.

долара през 2014 в сравнение с 33.1 млрд. долара през 2013. Влиянието на обезценяването върху интегрираните компании в сектора „нефт и газ“ не беше значително – при тях печалбите след данъци се увеличиха с 27% през 2014 година, докато при големите и средни независими компании се наблюдаваше понижение на печалбата след данъци съответно с 22% и 19%.

Днешният пазар е много по-различен от този през 2014

По време на брифинга Джон Ръсел, отговарящ за осигуряване на качеството в Ernst & Young LLP, САЩ, заяви: „Резултатите противоречат на това, което виждаме на пазара в момента“. Той добави, че по мнение на EY, през 2015 година средата ще бъде в по-голяма степен сходна на тази от периода на финансовата криза 2008-2009.

Секторът „нефт и газ“ започна да търпи загуби поради ниските цени на петрола едва през последната четвърт на 2014 и първата половина на 2015. Причината за тези загуби се крие в начина, по който Комисията за ценни книжа и фондови борси на САЩ (U.S. Securities and Exchange Commission (SEC) изисква да бъдат измервани запасите: цената на стоката в началото на месеца за последните 12 месеца. Понижените цени

оказаха влияние върху доказаните неразработени запаси, които компаниите бяха регистрирали.

В отговор на по-ниските цени петролните компании в САЩ коригираха значително планираните капиталови разходи за тази година – средно с 20 до 25 % за последните месеци. Резултатът от това ще стане ясен в доклада на EY за 2016 г.

Ръсел отдаде промяната в капиталовите разходи на предпазливостта им след финансовата криза от 2008. Те не искат да предлагат на пазара запаси във време на излишък и ниски цени на петрола.

При сравняване плановете за сондиране с капиталовите разходи за доказани неразработени запаси става видно, че за да сравнят наличните парични потоци, те трябва да синхронизират плановете си за сондиране. В резултат на това най-вероятно в края на 2015 година петролните компании ще намалят количеството запаси на нефт и газ, посочени като доказани по силата на финансовите регламенти на САЩ, в случай, че цените на петрола останат 60 долара за барел през втората половина на годината, заяви пред репортери по време на медиен брифинг в Хюстън Хърб Лисън, отговарящ за осигуряване на качеството в Ernst & Young.

Според Лисън, мащабът на тези съкращения предстои да се изясни.

Комисията за ценни книжа и фондови борси има много специфични правила за това, кое отговоря на изискването за „доказани запаси“, включително достатъчната степен на сигурност, че запасите могат да се усвояват икономично в рамките на пет-годишен времеви хоризонт. По-ниските цени на петрола съответстват на по-малко оперативни парични потоци, които да финансират капиталовите програми, каза Лисън. Дори и ако според КЦКФБ запасите да не отговарят на определението за „доказани“, те все пак са ценни и може да се добият по икономичен начин.

„Но, ако компанията не може да докаже, че ще усвои тези запаси в рамките на пет години, те не биха я взели предвид.“

В края на 2014 запасите на петрол в САЩ нараснаха - от 25 млрд. през 2013 на 27.2 млрд. през 2014. Докато през 2014 г. количеството нефт, намерено в стари или нови находища беше малко по-малко от предходната година, то надхвърляше двойно нивото от 2010, каза Лисън. Запасите на природен газ също се увеличиха от 178.4 млрд. куб. фута през 2013 на 190.8 млрд. куб. фута през 2014.

В периода 2013-2014 при най-големите 50 компании се наблюдаваше нарастване на добива с 18%, което е значително и отразява усвояването и infill drilling, които са се състояли в шистовите находища, както и инвестициите, направени през 2012 и 2013. След като се определят участъците за сондиране и се разработят множество сондажи, компаниите ще посетят тези райони и ще открият, че в някои от тях добивът е с по-високи стойности спрямо първоначалната оценка. Те се включват в ревизиите, както и промените в цените на резервирани преди това запаси., каза Ръсел. ЕУ очаква добивът да нарасне тази година, но в течение на 2015 или 2016 тази тенденция да се променя - очаква се спад в добива, а нови сондажи няма да се разработват или усвояват.

Независимите компании продължиха да са водещи при увеличаването на проуването и добива през 2014, докладва ЕУ. Проучените независими компании отчетоха увеличаване дейностите по разработване, спрямо 13% при големите независими компании и 10% при интегрираните петролни и газови компании. През 2014 независимите компании увеличиха разходите си за проучване с 50%, а интегрираните и големите независими компании ги свиха.

Бъдещето

В бъдеще ЕУ очаква разходите за търсене да се понижава; тези разходи нараснаха драстично в среда при 100 долара за барел, които ще помогнат за намаляване негативния ефект от промяната на запасите от „доказани“ на „вероятни“, каза Ръсел. Както оншорните, така и офшорните проекти за добив на нефт и газ ще се облагодетелстват от по-ниските цени, въпреки че ползите ще се проявят в дългосрочен план при офшорните проекти, каза Лисън.

През 2014 секторът „Нефт и газ“ продължи да инвестира значителна част от приходите си в операции с темп на възвръщаемост 129 %. Компаниите от сектора вероятно ще продължат да реинвестират колкото могат, но при сегашния пазар, през 2015 процентът вероятно ще падне под 100%. Като вземем предвид, че компаниите заемат средства в зависимост от стойността на запасите, по-ниските цени на петрола ще ги направят по-предпазливи при тегленето на заем, според Ръсел. В сегашната обстановка компаниите от сектора е по-малко вероятно да теглят заеми, само за да увеличат запасите, според Лисън.

Ниските цени на петрола не предизвикаха вълна от сливания и поглъщания, защото

компаниите успяха да договорят нови условия с банките и заемодателите, за да преодолеят краткосрочните трудности, каза Лисън. Покачването на цените на петрола от 40 долара за барел по-рано тази година на 60 долара за барел също подпомогна компаниите.

„Има много купувачи на пазара, които чакат с нетърпение да влязат, но не толкова много продавачи искат да продават на тези цени“ – коментира Лисън, като добави, че милиарди потенциално инвестирани долари, особено частни капитали, чакат да настъпи обрат на пазара. В резултат на това ситуацията при притеснените продавачите, която се очакваше да настъпи, не се случи. Това, обаче, може да се промени тази година.

„Има много купувачи на пазара, които чакат с нетърпение да влязат, но не толкова много продавачи искат да продават на тези цени“ – коментира Лисън, като добави, че милиарди потенциално инвестирани долари, особено частни капитали, чакат да настъпи обрат на пазара. В резултат на това ситуацията при притеснените продавачите, която се очакваше да настъпи, не се случи. Това, обаче, може да се промени тази година.

„Има много купувачи на пазара, които чакат с нетърпение да влязат, но не толкова много продавачи искат да продават на тези цени“ –

коментира Лисън, като добави, че милиарди потенциално инвестирани долари, особено частни капитали, чакат да настъпи обрат на пазара.

„По наше мнение петролните и сервизните компании ще се адаптират“ – каза Лисън. „Дали ще успеят да достигнат ниво, при което да имат излишен кеш и да реинвестират? Не. Но с времето те ще намерят начин да станат печеливши.“

СТАТИЯТА МОЖЕТЕ ДА НАМЕРИТЕ [ТУК](#).

"Газпром" е прикован към Украйна

РБК daily

Експерти посочват, че "Газпром" няма да успее да елиминира напълно Украйна от схемата за доставките на руски газ след 2019, дори и ако проектът "Турски поток" се реализира в най-благоприятния си сценарий.

През април ръководителят на "Газпром" Алексей Милер заяви, че заради изграждането на газопровода "Турски поток", през 2019 г. компанията ще спре напълно транзита на газ през Украйна. През същата година изтича и съществуващото споразумение с украинската страна. За това, че Русия не възнамерява да го поднови, през

април спомена и министърът на енергетиката, Александър Новак. "Газпром" имат повече от четири години за преговори с клиентите и установяване на нови коридори за доставки на газ за Европа. Според експерти на компанията VYGON Consulting, "Газпром" няма да се справи в посочения период. В най-добрия случай, през 2020 г. компанията ще бъде в състояние да намали количествата през Украйна до миналогодишните нива от 6-10 млрд куб.м, пишат те в проучването си „Турският поток“: сценарии за заобикалянето на Украйна и пречките от страна на Европейската комисия“. Проучването разглежда трите основни сценария.

Песимистичният сценарий

Първият – песимистичен сценарий – предполага, че към 2020 г. "Газпром" ще изгради само едно от четирите запланувани разклонения на "Турски поток" (всяко с мощност 15,7 млрд куб. м). Това ще е достатъчно, за да се удовлетворят потребностите на Турция и да се снижи натоварването на Трансбалканския газопровод. Той, от своя страна, може да се пусне в обратен режим, за да доставя газ до България, Гърция, Македония, Румъния и Молдова (общо – около 13 млрд куб. м. газ), считат експертите от VYGON Consulting. Част от количествата, според песимистичния

сценарий, може да заобиколят Украйна, използвайки наземната част на газопровода "Северен поток", но от ЕС засега не разрешават на "Газпром" да използва пълната мощност на този тръбопровод.

Има и още едно условие – промяната на схемата за доставки в договорите с действащите потребители означава, че тези договори могат да се синхронизират с изискванията на Третия енергиен пакет. Те предвиждат доставките на газ да не са директно до крайния клиент, а до т.нар. хъбове – специални точки за съхранение и разпределение.

Но даже и ако всички договори бъдат преподписани и "Газпром" осъществи напълно този сценарий, транзитната зависимост от Украйна ще се снижи само наполовина. Това означава, че през 2019 г. монополът ще трябва да сключи нов транзитен договор с "Нафтогаз" за добив на 28-36 млрд куб. м за година, обобщават експертите.

Оптимистичният сценарий

Оптимистичният сценарий, изчислен от VYGON Consulting предвижда, че към 2020 г. "Газпром" би трябвало да удържи цяла серия победи: да построи три разклонения на "Турски поток" (и да пристъпи към строителство на четвърто), да се договори с

европейските партньори за обръщането на Трансбалканския газопровод, да използва пълния капацитет на "Северен поток", както и да се договори за маршрута на доставките към другите европейски потребители.

"Най-интересна е европейската част на "Турски поток", тъй като няма ясен отговор как ще изглежда тя – нито за нас, нито за "Газпром", – отбелязва главният аналитик на VYGON Consulting, Мария Белова. Един от вариантите пред "Газпром" би могъл да бъде реанимацията на проектите за Южния газов коридор – тръбопроводите ITGI и Nabucco-West – за доставки на газ до други европейски страни, отбелязват авторите на изследването.

Проектът за газопровод от България до Австрия, Nabucco-West, през май 2013 г. се превърна в изключение от правилата на Третия енергопакет, относно задължителния достъп на трети страни до 50% от мощностите. "Газпром" би могъл да вземе участие в този проект, считат експерти на VYGON Consulting.

Друг замразен проект е италиано-гръцкият газопровод ITGI, чиито акционери вече изразиха заинтересованост към транзита на газ от Русия. Тази тръба може да пренесе до 8 млрд куб. м. руски газ на юг от Италия.

При този вариант "Газпром" отново ще се сблъска с необходимостта да променя детайлите на договора.

Добре и ако компанията успее да се договори с акционерите на европейските тръбопроводни проекти и реши останалите въпроси, все пак няма да успее напълно да изключи Украйна от схемата на доставки в набелязания срок. Според изчисленията на VYGON Consulting, при оптимистичния сценарий, през 2020 г. през нейната територия ще преминат минимум 10 млрд куб. м руски газ за потребителите в Австрия, Словения, Сърбия и Босна.

Четвъртото разклонение на "Турски поток" няма да промени ситуацията – така или иначе, то няма да може да се използва ефективно, тъй като Гърция физически няма да може да приеме тези количества, обяснява Белова. Мощностите в този участък не са достатъчни и е малко вероятно, че към 2020 г. ще може да се построи газопровод от Гърция до Австрия (с предполагаема мощност 47 млрд куб. м), който би могъл да приеме допълнителни количества газ, добавя тя.

Най-добрият сценарий

Според VYGON Consulting, оптималният вариант за развитие на събитията, при който цялото количество газ заобикаля Украйна,

включва не само всички точки от оптимистичния сценарий, но и още доста договорки, които "Газпром" трябва да сключи. Този сценарий предполага, че ще заработят и четирите разклонения на "Турски поток", а европейските партньори ще могат да бъдат обслужвани чрез газопровода Гърция – Австрия (предвижда се част от доставките да се осъществяват през газопровода TAP, по маршрут Гърция – Албания – Италия, към който "Газпром" би могъл да се включи).

Всичко това е напълно възможно, но само за четири години след обявения от "Газпром" план, считат експертите на VYGON Consulting. А това значи, че през 2019 г. "Газпром" отново ще трябва да седне на масата за преговори с Украйна.

"Към 2019 г. "Газпром" ще подходи с ясно разбиране за това, в какъв срок и обем ще бъде подписан следващият транзитен договор с Украйна, – надяват се авторите на изследването. – По наши оценки, продължителността му може да бъде до четири години, като при това, транзитният обем ще бъде рязко занижен".

Други експерти са настроени не толкова оптимистично, тъй като най-вероятно изглежда превръщането на "Турски поток" в газопровод за снабдяване основно на

Турция, каза през май аналитикът от Sberbank CIB, Валерий Нестеров. "Възможно е първото разклонение на газопровода в Турция да бъде изградена, въпреки че перспективите за излизането му извън границите на страната засега не са много сигурни", – съгласява се директорът на турския Институт за енергийни пазари и политика – EPPEN, Волкан Оздемир.

Включването на европейската газопреносна система към "Турски поток" би било невъзможно без съгласуване с ЕК, а това може да се окаже непреодолимо препятствие за "Газпром", опасяват се експертите. Македония вече отчасти заяви решението си да участва в проекта само след съгласуването му с ЕС.

Представителите на "Газпром" и енергийното министерство отказаха коментар.

**СТАТИЯТА МОЖЕТЕ ДА
НАМЕРИТЕ ТУК.**

Уточнение

Авторите на настоящия информационен бюлетин финансират това начинание, водени от своята гражданска позиция за необходимостта от пълноценна и балансирана информираност на обществото по въпросите на проучването и добива на

нефт и газ. Проявите интерес да подпомогнат проучванията и информационната дейност на Центъра за изследвания на Балканския и черноморския регион могат да се обръщат за повече информация и конкретни проекти към координатора на програмата на следния адрес cbbsinfocenter@gmail.com

Unsolicited mail: Ако не желаете да получавате този инфолетър, моля да се отпишете от адресния списък като изпратите обратно съобщение на cbbsinfocenter@gmail.com
Правата по превода на всички статии принадлежат на издателите на настоящия информационен бюлетин.

Контакти за повече информация:

Алекс Алексиев

alexralex@aol.com

Васко Начев

vasko@infonetbg.com

Илиян Василев

idvassilev@innoenergy.biz

Мартин Владимиров

mvladimirov@ceemarketwatch.com

Руслан Стефанов

ruslan.stefanov@online.bg

Христо Казанджиев

h.kazandjiev@yahoo.com